

Mullar-se(ALDC, III, 670. *Mullar-se*)

L'enunciat es refereix a 'mullar-se a causa de la pluja'.

Mullar prové del llat. vg. MOLLIARE 'ablanir, remollir, estovar'; com que la cosa mullada i amarada es torna flonja, esdevé 'humitejar, mullar'. És congènere del cast. *mojar*, fr. *mouiller*, oc. i port. *molhar*, gall. *mollar*. A la major part del cat. or. i occ. es pot dir tant "la rosada *ha mullat* l'herba" com "mullar una galeta en un cafè amb llet", mentre que a la franja ponentina, el tort., el val., el mall., el men. i l'alg., *mullar* té solament el darrer sentit (mall. "m'agrada *muïar* una ensaïmada dins una tassa de xocolata"), una àrea on *banyar* (< llat. vg. BANEARE < llat. cl. BALNEARE) coneix el primer significat de 'humitejar, rebre el contacte d'un líquid' ("Plovia i me vaig *banyar*") (veg. Veny, 1958-1960). Com a var. de *mullar*, notem *remullar-se* 44, *se mullar* del ross. i les var. ioditzades, com correspon al grup llat. -LJ-, *muïar* 29, 39, 50, 55, *muïar-se* 18, 21, 23, 28, 30, 34, 36,

38, 42, 43, 46, 47, 52, 59, *remuïar-se* 83, 84, a més de *moixar-se* 100, adaptació del cast. *mo[χ]arse* d'acord amb l'equivalència cast. /χ/ = cat. /ʃ/, realitzada entre bilingües, com **empuixar* ← cast. *empujar* (cf. Veny, 1994); i com a var. de *banyar*, *abanyar* 166, *banyar-sè* del mall. i men., amb desplaçament de l'accent sobre el pronom (veg. PALDC, I, mapa 37).

Altres mots o expressions intensives o de resposta secundària són *posar-se moll* 41, *pillar una banyada* 181, *xopar-se* 127, 145, 149, 154, *atxopar* 163, *fer-se anxopat* 181 (< llat. vg. *EXSUPPARE, der. del germanollatí SUPPA 'sopa, bocí de pa amarat'), amb els der. deverbals *quedar xop* 31, *dur un xop* 77; i *fer-se un moc* 181, *amerar-se* 154, *refrescar-se* 44, els vulgars *agarrar una sépia* 140, *fúmer-se un pop* 36, i l'obscur *regentar-se* 1.

Mullar-se, *banyar-se* i *xopar-se* són mots normatius des del DG₁, 1932.

